

SVENSKA
CANADA-TIDNINGEN
25 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 011

PRENUMERATIONSavgifter
I Canada:
Helt år i forsk. \$2.00
Halvt år i forsk. \$1.50
4 mån. i forsk. \$1.00
I U.S.A. och Sverigr:
Helt år i forsk. \$2.00
Halvt år i forsk. \$1.50
4 mån. i forsk. \$1.00

Enligt Canadas lag är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations-tid är utlöpen måste ni underrätta ut-givaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare skuldning. Om ni byter om bostad och en underrättar utgivaren därom, vad den tidningen fortfarande sändes till det gamla adressen, så är ni skyldig fort-farande betala för densamma. Helt person, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återvändas ej, såvida ej porto närskickas.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla post-station som den nya, emedan vi i an-nat fall äro urständsatte att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranter-na, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money-order", "express-order", eller i regi-strerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av dat-um på adressremsan i tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenu-meranten, tills den är uppsagd och bet-alning efter \$2.00 per år måste er-läggas för skuld. Alla brev och för-sändelser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.
Till tidningen insända "Fria Ord"-bidrag, eg. polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
på begäran. Efterfrågningar (3 gr.)
\$1.50. Dödsannonser med ram och kors
ej överstigande 3 tum \$1.50. Förlov-
ningsannonser, önskas, lediga platser
m.m. 75c per räk för utrymme icke
överstigande 1 tum. Omfattande kyrko-
notiser och meddelanden om kretsäm-
ten, speciella missionsmöten, årsmöten
o. dyl. 75 cents per tum. Dylig annon-
sering införes endast mot förut insänd
likvid.

Reflektioner.

För S. C. T. av Egri.

Tiderna förändras och se-
derna med dem, stridssätten
likaså. I forna tider stenades
profeter och apostlar, som
varnade och ville småfolket
väl och profeterade emot de
store i världen och förutsade
vilken ände med förskräck-
se det skulle ta för dem, om
de icke ville bättra sig och
avstå från att förtrycka den
fattige, "änkor och faderlö-
sa" och "främlingen" bland
dem. I vår tid får visst rutt-
na ägg göra samma tjänst,
som fordom stenarna, ty i
vintras visste tidningspressen
berätta om några talesmän för
en radikal farmarorganisa-
tion i Alberta, som vid ett
tillfälle bombarderades med
ägg av obestämbar ålder.
Och nu helt nyligen kunde
tidningspressen tala om ett
liknande fall från Saskatche-
wan, Spiritwood närmare be-
stämd, då en organisator för
The Farmers Unity League,
mr. J. Wiggins, på ett möte
utsattes för äggbehandling
till den grad, att han nödgas

ZAM-BUK
Lindrar och läker snabbt
Bränn- & Skållskador.
Salva 50c. Antiseptisk tvål 25c.

avsluta sitt föredrag, förrän
han knappast hunnit börja
varefter mötet upplöstes. Tur
att äggen äro så billiga, 10-
12 cents pr dussin att farmar-
na kan ha råd till att kasta
dem i huvudet på kommunist-
ter, ty efter vad pressmedde-
landen synas utvisa, så var
det farmarna, som skötte om
äggbombardemanget, och att
The Farmers Unity League är
starkt kommunistbetonat är
ju en offentlig hemlighet.

Dess äggbombardemang syn-
nes utvisa bland annat, att
ett års fallande vetepreiser icke
kunna ta farmaren ur den
villfarelsen, att han tillhör ö-
verklassen och därför anser
sig böra uppträda mot kom-
munisterna så som överklass-
äggar och anstär. Det är svårt
att inför dylika uppträden
med äggkastning mot kommu-
nister värja sig för misstan-
ken, att det är Lappos ande
som svävar över Amerikas
bondevälde, och att farmaren
är rädd för att kommunisterna
skall ta jordön för bönderna,
som de gör i Ryssland. Jag
tror dock icke, att det är så
farligt med den saken, ty
nästa sommar går väl äggpri-
sarna ned till 5 cents per dus-
sin och kanske lägre och då
kan ju farmaren få råd till
att driva ut kommunisterna ur
Canada och rädda samhället
med — billiga ägg!!

"Our English Page"

Herr Redaktör!
Jag måste ge eder kredit för
den ståndpunkt, ni tagit i
försvar av den engelska spal-
ten eller sidan, som på sista
tiden varit synlig i tidningen.
Det finns ingen, som vill be-
strida, att svenskan icke är
ett gott och klingande språk
att uttrycka sig på, men som
det icke kan räknas till lan-
dets språk i legal bemärkelse,
så skadar det icke en del av
de gamle att se litet vid sidan
av det svenska. Ty om man
läste litet mer därav, kanske
man skulle handla på ett an-
nat sätt, än man gör.
De är många, som äro så
ensidiga, att de icke sätta nå-
gon värde på att lära sig tala
det allra nödvändigaste av
engelskan, mycket mindre lä-
sa det. Men om de nu ha litet
därav sida vid sida med sven-
skan, och särskilt om det hand-
lar om Sverige och svenska
förhållanden, så måste detta
vara till nytta för både gamla
och unga, och Svenskhetens
bevarande kan icke sägas lida
någon nöd av den engelska si-
dan.

Wadana i april 1931.
Chas. Peterson.

"Our English Page" är ett
aktuellt ämne just nu, och
det har därför blivit oss till
stor uppmuntran att få mot-
taga mr. Chas. Petersons brev
— ett tydligt bevis för hur
läsekretsen uppfattar vår "ny-
modighet", om man så får sä-
ga. Mr. Peterson är själv
gammal i gårde, som det he-
ter, och har under hela sin
Canadavistelse varmt ivrat
för svenskhetens bevarande
både i den ena eller andra
formen. Att han nu gör ett
uttalande i denna riktning be-
visar blott, att han följer med
sin tid och har klar blick för
framtidens krav och önskemål.

Den rundfråga, vi i början
av året riktade till läsekret-
sen, med anledning av format-
förändringen, gav också vid
handen, att man allmänt upp-
skattade vårt experiment att
söka intressera ungdomen för

svenska förhållanden, och vår
brevsamlares innehåller ett
stort antal privatbrev av sam-
ma innehåll och andemening.
Det är oss emellertid ett nö-
je att än en gång få rikta en
rundfråga till vår läsekrets
ang. den allmänna uppfatt-
ningen om det berättigade i
att publicera "Our English
Page" och i vad mån det kan
hava ett menligt inflytande
på svenskhetens bevarande
här i landet.
Några rader äro nog som
svar på vår fråga. Var ej
tvevhägsen att säga eder me-
ning, om ni hyser en annan
uppfattning än vi!

Centralkommitten och de arbetslösa.

Enligt referat i Canada
Tidningen och Norröna blevo
delegerater från De arbetslösa
förening nekade tillträde till
Centralkommittens senaste
möte och utslöts från att del-
taga i dess förhandlingar.
Vad den egentliga orsaken
till ett sådant förfarande
från Centralkommittens sida
kunde vara får man inte ve-
ta av referatet ifråga, och det
skulle tyckas att en förklä-
ring över saken skulle vara
i sin plats. Den passive, men
dock intresserade "mannen
på gatan", ja kanske skall
iag säga, den stor allmänhe-
ten, bör få litet närmare reda
på motivet för ett så drastiskt
förfarande, som att utestänga
representanter för en före-
ning som väl i all rimlighets
namn borde vara självskriven
att vara representerad i en
organisation som centralkom-
mittens vars huvuduppgift ju
är att bispringa nölidande och
arbetslösa landsmän.

Men om de styrande inom
C. K. skulle känna sig föran-
lätna att framkomma med en
förklaring över episoden ifrå-
ga, så vill jag på förhand på-
peka, att om de skulle fram-
hålla att arbetslöshetsföre-
ningens delegater äro kända
som personer som gärna stäl-
ler till bråk och oreda på fö-
reningsmöten, att en sådan
förklaring inte alls kan god-
kännas, utan C. K. måste be-
kväma sig till att finna en
annan ursäkt för sitt hand-
lingssätt. Ty dessa personer,
som jag för min del endast
känner till namnet, voro, ef-
ter vad jag förstär valda som
representanter för den orga-
nisation de tillhör och hade
således inte endast laglig rätt
utan också moralisk skyldig-
het att infinna sig på mötet
ifråga. De voro arbetslöshets-
föreningens förtroendemän,
och efter vad jag förstär så
voru deras fullmakter (cre-
dentials) i full ordning.

Och, som jag redan påpe-
kat, ingen förening kan väl
ha större rätt att vara repre-
senterad i C. K. än just de ar-
betslösa förening. I. C. K. ä-
ro ju alla skandinaviska sam-
manslutningar i Winnipeg re-
dena och Lake Side kommu-
niserade, däribland or-
ganisationer som det torde
kunna sättas ifråga om de
äro berättigade till represen-
tation.
Under alla omständigheter
borde C. K:s styrelse fram-
komma med en förklaring till
en undrande och spörjande
allmänhet.
Charley Erickson.

Herr Redaktör!
Kanske det kan vara av
visst intresse att höra litet
om hur det var på den tiden,
då jag kom över till Amerika
och om hårda tider förr om
åren.
Vi komma hit till den här
kontinenten för många många
år sedan i början av decem-
ber månad. Hela vår kassa
bestod av 14 dollars. Fem
dollars måste vi avstå för
hushyra.
Karlarna fingo gå och hug-
ga ved i skogen för bara ma-
ten och fingo gå hungriga än-
då. Men vi visste på rad. Vi
käckade hel vete och så avskil-
de vi skalen. Barnen de åto
upp alltihop och om någon
frågade oss vad det var vi
åto, så sade vi, att det var
grynvälling, ty vi blygdes att
stala om, att vi åto kokt vete,
eller att vi svultu.

Hårda tider förr om åren.

År 1867 var ett hårt år i
Sverige, och man fick klara
sig fram på bästa vis och för-
måga. Man fick hacka råg-
strån o. torka dem att blanda
med mjölet, av vilket man ba-
kade en slags bröd, som när-
mast påminner om toast. När
jag var mycket liten begagna-
de man t. o. m. granbark och
furubark, som skalades av
träden, torkades hackades och
maldes i små små bitar. Man
brukade tvätta barken noga
och så torka den många gån-
gen, innan man kunde baka
av den för annars smakade
det rena barken. Själv var jag
bara en 6 a 7 års unge på den
tiden och hade det nog så
svårt att få ned barkbrödet.
Men hur det nu var, så gick
det, och det kan tjäna folk till
exempel och till upplysning.
Man behöver icke svälta, om
man bara kan bekväma sig till
att begagna sig av de många
surrogat som finnas, och som
förr under hårdaren varit fol-
kets räddning.
Karin Berglund.

Från Wadana, Sask.

Den 4 april avled en av de
äldre svenskarna i Wadana
distrikt mr. L. J. Anderson i
Hendon. Den avlidne emigre-
rade 1876 från Sverige till
U. S. A. och därifrån till Ca-
nada 1904. Sedan 1905 har
han varit bosatt här i trak-
ten och ägnat sig åt farm-
ning.
Den gamle hedersmannen
föddes i Orsa i Dalarna år
1849 och var vid sin död 82
år gammal. Hans hustru, som
varit mycket verksam i här-
varande baptistförsamling,
avled för fyra år sedan.
Han sörjes närmast av fem
drew, Oskar, Daniel, Mimon,
William, Mrs. Newert, Moer-
way, Sask. samt Mrs. Johnson
i Minneapolis.

Begravningen ägde rum
från Svenska Baptistkyrkan
måndagen den 6 april och be-
vistades av många landsmän
samt representanter för Wa-
manslutningar i Winnipeg re-
dena och Lake Side kommu-
niserade, däribland or-
ner.
Vile nu den hädatsovne
gamle i frid!
G. S. Fryklind.

Från Wildwood, Alta.

Herr Redaktör!
Det roar mig att prova mina
krafter i korrespondens av-
delningen av tidningen.
Jag har märkt ett visst miss-
nöje med vetepoolen på sista
tiden i tidningens spalter. Det
borde ej få förekomma, ty i
nöden provas vännen. När
poolen började och gjorde
blomstrande affärer, då var ju
allting bra. Nu, när markna-
den är i svår depression, så
synes en del poolfarmare an-
taga Judas Iscariots roll. T.
ex. den där skribenten, som ej
visade hur han skulle kunna
bli fri från poolen. Om det ej
kunde ske på annat vis, så
skulle han gå ifrån kåringen
och låta henne själv odla sitt
vete.
Och att påstå, att de priva-
ta spannmålsbolagen köpa ve-
te för sina egna pengar och
betala kontant för vetet! Jo
pytt, och om vi hade fallit ned
från månen just nyligen, så
skulle det väl icke finnas nå-
gon, som satte tilltro till den-
na sats.
Vetespekulanterna finan-
siera sig hos penningmagna-
terna igenom Bonds som sä-
kerhet, och kunna de så köpa
vetet för 40 a 50 cents per
bushel och sälja den till \$1.50
eller \$2.00 så uppnå de ju vad
de önska, nämligen att bli
millionärer. Var det icke de
stora kvarnägarna i England,
som riktade denna fråga till
Canada: "What's the matter
with the Manitoba Wheat. It
grades lower."
Var det icke vetepoolen,
som stod som ett spöke för
dem och ville de ej bli av med
den? Och nu — depressionen
på marknaden? Betyder det
död åt poolen?
Nej, Poolfarmare borde stå
med poolen alla i ljuvt och
lett. Och dö med den, som så
fordras.

Logiskt.

Herr Andersson var ute och
promenerade med sin femå-
rige son.
— Pappa, sade den lille, jag
vill gärna gifta mig.
— Jaså, sade den stolte fa-
dern, och vem skulle då bli
din fru?
— Jo, jag vill gifta mig
med farmor.
— Tror du verkligen, att du
en kan gifta dig med min mam-
mas, frågade ba i och klappade
senen på huvudet.
— Varför inte det, sade
barnet ivrigt. Pappa har ju
gift sig med min mamma.

L. L. A.